

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS

TEISĖS DEPARTAMENTAS

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2007 M. SAUSIO 29 D. NUTARIMO NR. 88 „DĖL
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO INFRASTRUKTŪROS
OBJEKTŲ IŠPIRKIMO TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“
PROJEKTO (TOLIAU – PROJEKTAS)
(Nr. 14-1140-01-N; TAIS Nr. 14-10355(3))**

2014-12-12 Nr. NV-3935

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – Vandens tiekimo įstatymas) 16 str. 2 d. nurodyta, kad trišalėje sutartyje be kita ko turi būti numatytas nuosavybės teisių perleidimo savivaldybei ar viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui *terminai, tvarka ir kitos sąlygos*, nustatytos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše. Pagal Projekto nuostatas nėra aišku, kas turės būti įrašoma į nurodytas trišalės sutartis, pagrindinis dėmesys Projekte sutelktas į jau esamos infrastruktūros išpirkimą. Pavyzdžiui, nėra aptarta kam pereis infrastruktūros objekto nuosavybė (statybos atveju), ar turės būti priimtas atskiras atitinkamo subjekto sprendimas ir pan.

2. Atsižvelgdami į Vandens tiekimo įstatymo nuostatas siūlome atsisakyti nuostatų dėl infrastruktūros objekto savininko iniciatyvos parduoti infrastruktūros objektus reglamentavimo.

3. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 6 p. tikslintinas (atitinkamai ir 7 p.), nes nustatomi tinkamumo (reikalingumo) kriterijai, o ne išpirkimo kriterijai. Be to, pagal Vandens tiekimo įstatymą (16 str. 7 d.) viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ir paviršinių nuotekų tvarkytojas sprendžia, ar infrastruktūros objektai yra reikalingi ir tinkami viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, paviršinių nuotekų tvarkymui. Aprašo 6.1 p. tikslintinas nurodant, kad ne tik objektas įregistruotas Nekilnojamojo turto registre, bet ir teisės į jį. Aprašo 7.2 p. derintinas su Vandens tiekimo įstatymo 16 str. 7d., kur išpirkimas siejamas su viešuoju geriamojo vandens tiekimu ir nuotekų tvarkymu. Projekto 8 p. paskutinis sakinyss reikalauja papildomo pagrindimo – rašoma, kad infrastruktūros objektas reikalingas ir tinkamas, taigi, išperkamas, jeigu yra viešojoje geriamo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijoje ir yra įregistruotas Nekilnojamojo turto registre, klausimas, ar tikrai pakankami kriterijai, turint omenyje ir tai, jog išpirkimas turi įtakos vandens tiekimo kainai ir, ar išpirkimo būtinumas neturėtų būti siejamas ir su infrastruktūros plėtros planu.

4. Projekto 9, 10 p. brauktini – Nekilnojamojo turto registro duomenys vieši, gali būti gaunami teisės aktų nustatyta tvarka. Apskritai, Projektu siūlome nustatyti kokius dokumentus viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas pateikia savivaldybei dėl infrastruktūros objektų išpirkimo, vietoje to, kad smulkiai reglamentuoti viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo veiksmus ar kliūtis su kuriomis jis gali susidurti.

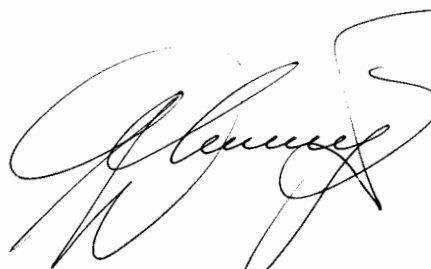
5. Dėl Aprašo III skyriaus atkreipiame dėmesį, kad 23 p. nurodytas ne tas įstatymas (turėtų būti – Viešųjų pirkimų), taip pat nėra aišku, ar turto vertinimas atliekamas iki savivaldybės institucijos sprendimo priėmimo (Aprašo 27 p.) ar po (Aprašo 22 p.) ir turint omenyje 22 ir 27 p. – ar tai bus vienas sprendimas ar du. Aprašo 25 p. nėra aišku ką reiškia „galutinė <...> kaina“ ir kaip bus nustatyta suma, kuria sumažinama ši galutinė kaina. Redaguotinas 26 p. – rašoma apie didesnio skersmens vamzdžių įrengimą ir tai, kad bus išperkama papildoma infrastruktūros dalis – ar turima omenyje, kad bus apmokamas tam tikras verčių skirtumas, atsižvelgiant į klausimo svarbą ne tik savivaldybės institucijai, bet ir statytojui (užsakovui), turėtų būti aiškiai reglamentuotos išpirkimo sąlygos ir tvarka, be to, padengus verčių skirtumą, kyla klausimas į ką atsiras nuosavybės teisė – į visą infrastruktūros objektą, ar į dalį, jei į dalį, kas bus bendrasavininkiai.

6. Pagal Aprašo 27 p. paskutinį sakinį nėra aišku, kada bus (gali būti) atliekamas papildomas tinkamumo, reikalingumo nustatymas, tikėtina, iki sprendimo priėmimo. Aprašo 31 p. rašoma apie sprendimų priėmimą 28 ir 29 p. nustatyta tvarka, tačiau 29 p. nerašoma apie kokio nors sprendimo priėmimą.

7. Vandens tiekimo įstatyme nustatyta, kad viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, nustatęs, kad infrastruktūros objektas yra reikalingas ir tinkamas *kreipiasi į savivaldybę* dėl šių objektų išpirkimo ir *savivaldybės institucijos iniciatyva* infrastruktūros objektas perduodamas savivaldybei *arba* viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui (16 str. 6 d.); pagal 16 str.4 d. – infrastruktūra, skirta viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui. Pagal Projekto nuostatas infrastruktūros objektas išperkamas savivaldybės nuosavybėn tik tuo atveju, jeigu viešasis geriamojo vandens tiekėjas atsisako (be kita ko, turėtų būti nurodyti tokio atsisakymo motyvai, argumentai).

8. Projektas taisytinas kitais teisės technikos aspektais: Aprašo 2 p. tikslintinas, nes jame nėra apibrėžta jokių sąvokų, taigi, nėra „kitų“ sąvokų; trumpinio „Tvarkos aprašas“ vartojimas (vietoje jo vartojamas „šis Tvarkos aprašas“).

Teisės taikymo skyriaus vedėjas

Dainius Petravičius